

Εμβολιαστικός εθνικισμός ή οικουμενική εμβολιαστική κάλυψη;

Καθώς το εμβολιαστικό πρόγραμμα βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη παγκοσμίως, οι υγειονομικές αρχές των ΗΠΑ μελετούν σοβαρά τη χορήγηση άδειας για εμβολιασμό των παιδιών ηλικίας 12 με 15 με το εμβόλιο έναντι του SARS-CoV-2 της εταιρείας Pfizer. Στις 31 Μαρτίου η εταιρεία ανακοίνωσε ότι το εμβόλιο έδειξε 100% αποτελεσματικότητα στις ηλικίες 12-15 ετών και αναμένεται να λάβει έγκριση από τον Αμερικανικό Οργανισμό Φαρμάκων και Τροφίμων. Σύμφωνα με την Αμερικανική Ακαδημία Παιδιατρικής, έως και το 22.4% των νέων περιπτώσεων COVID-19 αφορούν παιδιά και επομένως είναι ιδιαίτερα σημαντικός ο εμβολιασμός του για την αποτροπή της περαιτέρω εξάπλωσης του ιού SARS-CoV-2. Παράλληλα όμως, υπάρχουν αναπτυσσόμενες χώρες που ακόμα βρίσκονται σε πρώιμα στάδια εμβολιασμού και δεν έχουν ολοκληρώσει τον εμβολιασμό των υγειονομικών που καθημερινά θέτουν σε κίνδυνο την υγεία τους για να θεραπεύσουν ασθενείς με COVID-19. Υπό αυτό το πλαίσιο, τίθεται ένα ηθικό δίλημμα για την παγκόσμια κοινότητα. Οι Ιατροί της Θεραπευτικής Κλινικής της Ιατρικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, **Θεοδώρα Ψαλτοπούλου, Γιάννης Ντάνασης και Θάνος Δημόπουλος** (Πρύτανης ΕΚΠΑ)(<https://mdimop.gr/covid19/>) συνοψίζουν τα δεδομένα (<https://www.webmd.com/vaccines/covid-19-vaccine/news/20210506/should-covid-shots-for-teens-go-to-developing-nations>). Εάν αναρωτηθούμε ποιος θα πρέπει να έχει προτεραιότητα στον εμβολιασμό – ένας υγιής 12χρονος ή ένας υγειονομικός 57χρονος που καθημερινά φροντίζει ασθενείς με COVID-19 – η κοινή γνώμη θα ήταν σαφώς υπέρ του δεύτερου. Επομένως, γιατί να μην υπάρχει μια οικουμενική προσέγγιση στην εποχή της πανδημίας και αντ' αυτού να παρατηρούμε μεγάλες ανισότητες από χώρα σε χώρα? Χαρακτηριστικό είναι ότι σύμφωνα με τις εκτιμήσεις στις ΗΠΑ τουλάχιστον το 70% των Αμερικανών προβλέπεται να έχουν εμβολιαστεί με τουλάχιστον 1 δόση έως τις 4 Ιουλίου 2021. Παράλληλα, στην Ινδία το ποσοστό εμβολιαστικής κάλυψης αγγίζει το 11%, ενώ λιγότεροι από τους μισούς υγειονομικούς υπαλλήλους έχουν εμβολιαστεί τη στιγμή που η πανδημία βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη. Βέβαια οι ΗΠΑ ανακοίνωσαν ότι θα αποστείλουν 60 εκατομμύρια δόσεις του εμβολίου της AstraZeneca στην Ινδία, αλλά αυτό δεν αποτελεί ικανή συνθήκη για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης σύμφωνα με τον Δρ Craig Spencer, διευθυντή παγκόσμιας υγείας στην επείγουσα ιατρική στο Πανεπιστήμιο Κολούμπια των ΗΠΑ. Ο Δρ Spencer μαζί με πολλούς άλλους ακαδημαϊκούς σημειώνουν την ανάγκη για διεθνή αλληλεγγύη στο ζήτημα των εμβολιασμών. Ο Δρ David Beyda, Διευθυντής του τμήματος Βιοηθικής και Ιατρικού Ανθρωπισμού του Πανεπιστημίου της Αριζόνα των ΗΠΑ αναφέρεται επίσης στην έννοια του «εμβολιαστικού εθνικισμού», σύμφωνα με την οποία κάθε χώρα θεωρεί ότι θα πρέπει να παρέχει πλήρη εμβολιαστική κάλυψη στον πληθυσμό της προτού προσφέρει βοήθεια στις υπόλοιπες χώρες. Η επίτευξη της συλλογικής ανοσίας έναντι του SARS-CoV-2 σαφώς και αποτελεί πρωταρχικό μέλημα κάθε χώρας για τους πολίτες της ώστε να επιτευχθεί μια κανονικότητα στην κοινωνικο-οικονομική ζωή της χώρας. Ο εμβολιασμός των παιδιών θα συνεισφέρει προς αυτή την κατεύθυνση, ωστόσο, σύμφωνα με τον διεθνούς φήμης λοιμωξιολόγο Δρ Anthony Fauci, δεν μπορούμε να είμαστε σίγουροι για τον ακριβή αριθμό των εμβολιασθέντων που απαιτείται για τη συλλογική ανοσία. Επομένως, δεν μπορούμε να παραβλέπουμε τις αναπτυσσόμενες χώρες του κόσμου που βιώνουν πλέον χειρότερη υγειονομική κρίση από τις αναπτυγμένες. Είναι γεγονός ότι η πανδημία COVID-19 μας θύμισε ότι η ανθρωπότητα

αποτελεί ένα πλανητικό χωριό πέρα από τα φυσικά σύνορα των χωρών και μόνο ενωμένοι θα καταφέρουμε να αντιμετωπίσουμε την παγκόσμια υγειονομική απειλή. Η διεθνής κοινότητα πρέπει με υψηλό αίσθημα καθήκοντος να βοηθήσει ουσιαστικά τις αναπτυσσόμενες χώρες ώστε τελικά να επιτύχουμε συλλογική ανοσία έναντι του SARS-CoV-2 σε διεθνές επίπεδο.